

Choi Jeong Hwa: 'Funny Game', 1997

Fictie en werkelijkheid in een Provinciested IN DE BAN VAN DE RING

Deze zomer wordt een artistiek-ludiek beleg van Hasselt beraamd. Meer dan vijftig kunstenaars uit alle windstreken strijken neer op, rond en binnen de heraangelegde ring -opnieuw een groene boulevard met eenrichtingsverkeer. Flirtend met Tolkiens 'In de ban van de ring' wordt het nochtans geen invasie van Hobbits met de kleine Frodo op kop, gevolgd door tovenaars, elfen, boze en goede wezens. De hallucinante queeste naar de magische ring, die beslist over heil en verderf, met verzonnen volkeren, talen en kaarten was een cultboek in de jaren zestig en lang daarna. Nu is het een alibi om scheppers van werelden te verenigen, kunstenaars die evenzeer een secundaire wereld creëren. En dat in een soezig provinciestadje.

Af en toe komt Hasselt in het nieuws, bijvoorbeeld toen burgemeester Steve Stevaert, de populaire cafébaas die inmiddels minister is, er het gratis busvervoer afkondigde. Het Provinciaal Museum in het oude begijnhof, een museum zonder eigen collectie, bracht vorig jaar de kunstwereld even in beroering door het plotse ontslag van artistiek directeur Piet Vanrobacys. Het provinciebestuur besliste dat het museum voortaan een meer populaire koers moet varen. Vermits nog geen opvolger is aangesteld, blijft het onduidelijk of er in de toekomst plaats is voor de

hedendaagse kunst. Ondertussen wordt voortgewerkt met gastcurators. Annemie Van Laethem komt op voor de actuele kunst in haar galerie in Rekem-Lanaken. Eerder concipieerde ze onder meer de opmerkelijke tentoonstelling 'Hebben wij het geweten?' in het Hasseltse museum. Zij bedacht dit zomerproject, waarin de wondere werelden van kunstenaars aantreden. Tolkien geldt als metafoor, maar het had evenzogoed 'Alice in Wonderland' van Lewis Carroll kunnen zijn. Voortdurend wordt door de spiegel gestapt, naar de plek waar illusie werkelijkheid is. Die ervaring kan spectaculair zijn, hoewel

DOOR CHRISTINE VUEGEN

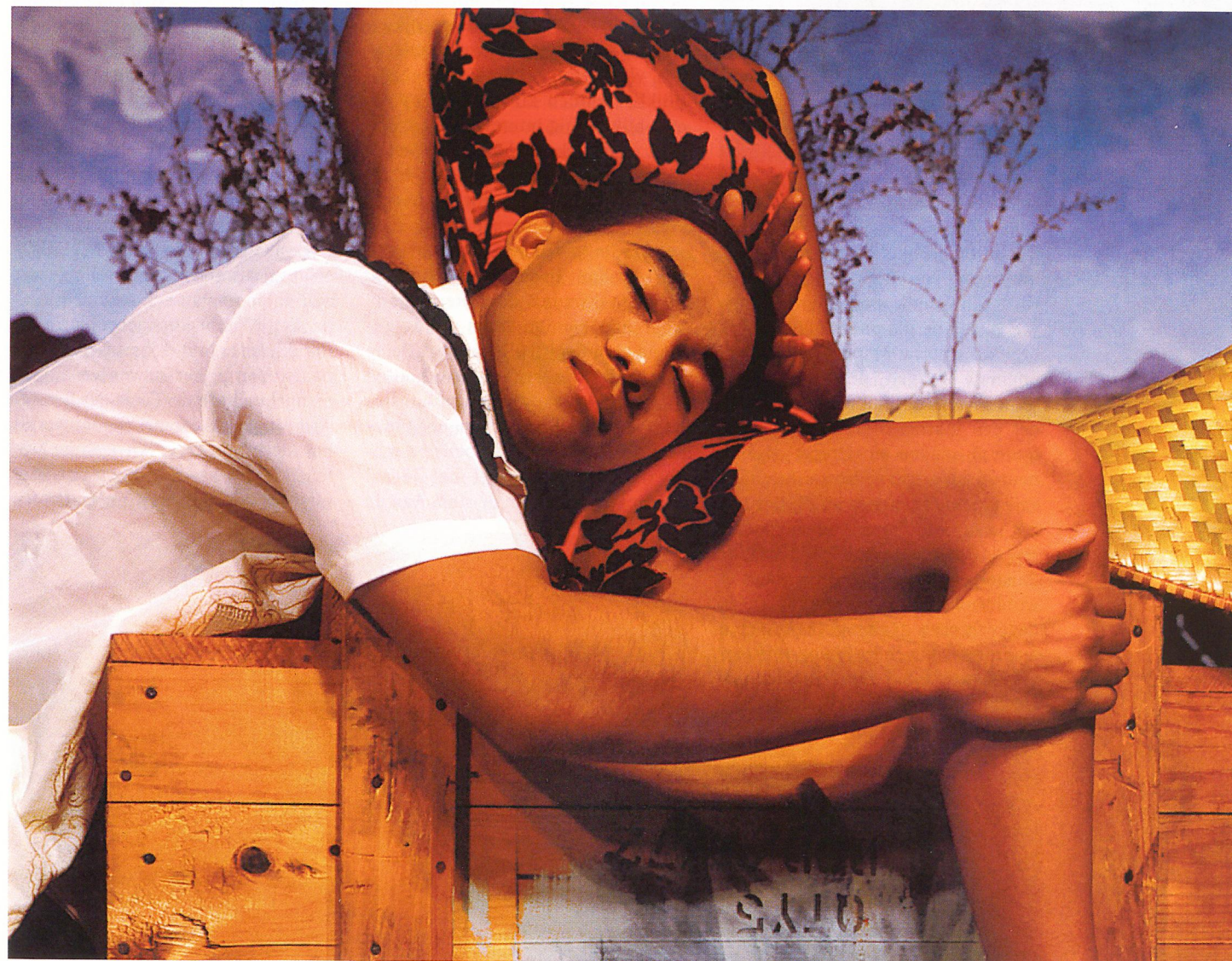
Hasselt niet bepaald tot een Disneyland verwordt.

Zelfs een hoog show- en kitschgehalte gaat gepaard met relativiserende of kritische onderstromen. Een gouden kroon in kunststof, met een doorsnede en een hoogte van vier meter, zakt langzaam in elkaar en blaast zich vervolgens weer op. Zo zet de Koreaan Choi Jeong Hwa de macht op de helling. Zijn enorme tulp in schetterige kleuren tooit wellicht de Grote Markt en elders zorgen fake politiemannen voor een beklemmende aanwezigheid. Meermaals haalt deze manifestatie het gemaniëerde in de eigentijdse kunst

naar boven. Het uitvergrooten van het artificiële benadrukt hoe kunstmatig onze wereld tenslotte is. De hedendaagse populaire cultuur wordt verwerkt, de flitsende beelden, snelle kicks en hypes. Maar tegenover de holheid daarvan zetten aantrekkelijke, ogenschijnlijk oppervlakkige beelden toch een spoor van spiritualiteit uit. Andere kunstenaars bewerkstelligen veeleer momenten van stilstand in de zigzaggende zapcultuur: de intimistische schilderijen van de Japanse Kyoko Murase -de enige schilderkunst alhier, of de indringende installaties met dekens van Berlinde De Bruyckere. Dan verschijnt in een be-

Kenji Yanobe: 'Survival Racing Car', 1997

Tracey Moffatt, foto uit de reeks 'Something More', 1989